

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

50. évfolyam, 198. szám
1970. AUGUSZTUS 25.
KEDD
Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 óráig.
ÁRA: 80 FILLÉR

Előkészületek a X. pártkongresszusra

Októberben: küldöttértekezletek

A Magyar Szocialista Munkáspárt november 23-án összeülő X. kongresszusának előkészületei szerte az országban megkezdődtek. A felkészülés első állomásai — a demokratizmus követelményeinek megfelelően — az alapszervezeti taggyűlések. A párt Központi Bizottsága határozatának megfelelően augusztus elseje óta az MSZMP alapszervezeteiben folyamatosan bonyolítják le a taggyűlések sorozatát. A párt-alapszervezetekben — az eddigi gyakorlattól eltérően — két egymást követő taggyűlésen foglalkoznak a kongresszus előkészítésével. Az augusztusi taggyűléseken az alapszervezetek vezetőségei beszámolnak az elvégzett munkáról, a párttagság megvitatja, sokrétűen elemzi az alapszervezet tevékenységét, megbeszéli a feladatokat, s közösen kialakítják a további munkaprogramot. Ugyanakkor tisztségviselőket javasolnak a szeptemberi taggyűlésre, s megválasztják annak elnökét, továbbá a jelölőbizottság és a szavazat-

szedő bizottság elnökét és tagjait. A beszámoló gyűléseket követően az alapszervezetekben megkezdik két nagyfontosságú dokumentum — az MSZMP Központi Bizottságának a párt X. kongresszusára kiadott irányelvei, és a párt szervezeti szabályzata módosítására vonatkozó KB-javaslat — tanulmányozását. Ilyen előzmények után kerül sor az alapszervezetek szeptemberi taggyűléseire, ahol a pártvezetőségek vitaindító beszámolót tartanak, s kikérlik a kommunisták véleményét a KB kongresszus irányelveiről, valamint a szervezeti szabályzat tervezetéről. A tagság ezeken a tanácskozáson terjesztheti elő javaslatait, véleményét arról, ami a dokumentumok-

ban szerepel, illetve arról, amivel esetleg a dokumentumokat pótlólag ki kellene egészíteni.

A párttagság egésze tehát részletesen megvitatja az alapszervezetek fórumain az említett okmányokat. Ez újszerű gyakorlat a pártéletben, hiszen eddig mindez egyetlen taggyűlésen zajlott le.

A szeptemberi taggyűlések második napirendi pontja a vezetőségválasztás, illetve küldöttek választása a felsőbb szervek pártértekezleteire. Ez az augusztusi taggyűléseken már megválasztott jelölő bizottságok előterjesztése alapján, titkos szavazással történik. A jelölő bizottság tagjai ugyanis a két taggyűlési sorozat között felkeresik az alapszervezet kommunistáit, s megkérdőzik véleményüket: kiket látnának szívesen a pártalapszervezet új vezetőségében, kiket javasolnak küldötteknek a felsőbb pártszervek értekezletére.

Októberben egyébként országsszerte megkezdődnek a küldöttértekezletek. Ezekre mindenütt sor kerül — üzemekben, vállalatoknál, intézményekben, továbbá községi, járási, városi, megyei szinten — ahol pártbizottság működik. A pártértekezletnek — amely november 5-ig befejeződik — három napirendi pontja lesz. Mindenekelőtt a pártbizottság beszámol az elmúlt négy évben kifejtett tevékenységéről: ezt a küldöttek megvitatják, s egyben megjelölik a további feladatokat. A második napirendi pont a kongresszusi irányelvek és a szervezeti szabályzat tervezetének megvitatása, beleértve az alapszervezeti taggyűléseken előterjesztett javaslatokat is. Valamennyi felmerült észrevételt — tehát azt is, amivel nem értenek egyet — eljuttatják a felsőbb pártszervekhez. Végül harmadik napirendi pontként megválasztják a pártbizottság tagjait, s ugyancsak megválasztják a felsőbb pártszervek értekezletére — illetve a megyei és a budapesti pártértekezlet esetében a kongresszusra — a küldötteket.

Losonczi Pál Tanzániában

A magyar államfő Zanzibárba érkezett

Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke vasárnap befejezte hivatalos szudáni látogatását és kíséretével Khartoumból repülőgépen továbbutazott körútjának következő állomására, Dar es Salaamba, ahol a magyar vendégeket Julius Nyerere fogadta.

Hétfőn délelőtt Dar es Salaamban megtartották a magyar-tanzániai hivatalos tárgyalásokat. A két államfő a magyar kíséret és a tanzániai elnök munkatársainak részvételével megvitatja a nemzetközi helyzet főbb problémáit és a magyar-tanzániai kapcsolatok fejlesztésében Nyerere elnök tavaly októberi budapesti látogatása óta időszerűvé vált kérdéseket. A tárgyalópartnerek eszmecsere folytattak az el nem kötelezettek lusakai értekezletének előkészítéséről és az európai biztonság problémáiról.

A kétoldalú kapcsolatok fejlődését áttekintve megállapították, hogy Magyarország és Tanzánia között

Dar es Salaam, a tanzániai főváros repülőterén Dr. Julius Nyerere köztársasági elnök üdvözölte Losonczi Pált, az Elnöki Tanács elnökét

— különösen Nyerere elnök politikai élet, a gazdasági kapcsolatok, valamint a kulturális együttműködés a

(Folytatás a 2. oldalon.)

A szénhidrogén-kutatás jövő évi terve

Szeged környéke a vizsgálatok lényeges területe

Elkészült a kőolaj- és földgázipar jövő évi kutatásainak terve. A kutatások gyakorlatilag az egész országot behálózzák. Az első, felderítő jellegű előkutatásokkal mindenekelőtt Szeged környékén próbálják „kitapogatni” az esetleges további, még ismeretlen földalatti készleteket, és hasonló módon vizsgálják a Körösök háromszögét is. Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt előkutatási terveinek térképén ugyancsak piros kocka jelzi a Szolnoki és északra és az Egertől délre fekvő területet is.

A tröszt fűrészi kapacitásának körülből a felével azokat a területeket kutatják tovább, ahol az esetleges kitermelés leggyakoribbabbnak ígérkezik, mint amilyen például a ferencsintási gazlófordulás, a kelebiai, az Ötösi és a dorozsmai olajkészlet.

Természetesen tovább folytatják a Hódmezővásárhely — Makó térségében tervezett 6000 méter mély fúrást, amelyben egyébként már túljutottak a 4200 méteren. Ugyancsak folytatják a Dunántúlon az Ortaháza — Pusztaszentlászló közötti vonalat, valamint a Győr környéki vastag üledékreteg kutatását még Celldömölk környékén egy, a Bakonyra emlékeztető felépítésű, de az elmúlt korszakok során a felszín alá süllyedt hegységet igyekeznek megismerni. Lovászina, ahol jelenleg az 5300 méteres rekordmélységű tartanak, tovább mélyítik az ugyancsak 6000 méterre tervezett fúrást.

Az eddigi kutatások révén — amelyek egyébként minden felhasznált forintot ti-

zenegyszeresen hálaltak meg — jelenleg ismert földgázvagyonunk meghaladja a 100 milliárd köbmétert. Ez a mostani fogyasztást véve alapul körülbelül három évtizedre lenne elegendő. Kőolajkészleteink már nem annyira bőségesek, úgy hogy a jövőben a további kutatások várhatólag kedvező eredményei ellenére is egyre nagyobb mértékben kell külföldi, elsősorban szovjet olajbehozatalára támaszkodnunk.

Az országgyűlés honvédelmi bizottságának látogatásai

Az országgyűlés honvédelmi bizottsága — Pap János elnök vezetésével — hétfőn ellátogatott a magyar néphadsereg egyik légvédelmi rakétaegységéhez. A bizottságot útjára elkísérte Csémi Károly altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese, a néphadsereg vezérkari főnöke, s részt vettek a látogatáson megyei párt- és állami vezetők is.

A vendégeket katonai tiszteletadással fogadták. Ezután Menyhárt András vezérőrnagy tájékoztatta a képviselőket az alakulat feladatairól, tevékenységéről, beszámolt a katonák és parancsnokaik élet- és munkakörülményeiről, ismertette a kiképzésben elért eredmé-

nyeket. Megemlítette, hogy az alakulat tagjai csaknem száz százezer méterrel vesznek a néphadseregnek is széles körben kibontakozott szocialista versenymozgalmában.

Ezt követően a képviselők kérdéseket tettek fel, amelyekre a parancsnokok válaszoltak. A vendégek ezután megtekintették a kiképzőközpont oktatási bázisának különböző részlegeit és azt a folyamatot, amelynek során a rakétákat előkészítik a harci feladatok teljesítésére. A honvédelmi bizottság tagjai megismerkedtek az indító- és irányítórendszerrel, majd harci bemutatót néztek végig. A küldetés elrendelésétől a rakéták indításáig.

A gyakorlat során az volt

a feltételezés, hogy a Magyar Népköztársaság államhátrára felé ellenséges légi célok közelednek. A rakétákat az a parancsot kapták, hogy az ellenséges légi célokat — a vadászpilótákkal együttműködve — semmisítsék meg. Rövid idő múlva elhangzott a jelentés, a két ellenséges gépet felderítették. Ezek egyikét az időközben felszállt vadászpilóták hamarosan megsemmisítették, a másikat pedig a tüzelőállásból indított első rakétával sikerült lelőni.

A délutáni órákban az egyik dunántúli pánccal alakulatot kereste fel az országgyűlés honvédelmi bizottsága. A program bevezetőjeként Stadler János vezérőrnagy adott tájékoztatást a vendégeknél.

A Tisza-pályaudvar sebei

Rakodási gond — Nincs kivitelező?

Mostanában megélnék a pályaudvarok. Éjszakára, ünnepnapra sem csendesedtek el a gépek, s ami azelőtt szinte ritkaságszámba ment, rakodómunkások sűrűlődnének a frissen érkezett vonatok között. A Gazdasági Bizottságnak a vasúti kocsiforduló gyorsításáról hozott döntése óta érezhető a változás: az AKÖV, a vállalatok, jobban igyekeznek eleget tenni címzett kötelezettségeinek. Arról is hírt kaptunk, hogy a rakodás gyorsítása érdekében egy-két vállalat új brigádok felállításával, rakodógép-vásárlással próbálkozik.

Kétségtelen, hogy a Gaz-

dasági Bizottság döntése, s a nagyobb vállalati igyekezet meglátásuk az állomások forgalmán, javult a szállítási „front” helyzete. Sajnos azonban ez egymagában kevés. A gyors, zavartalan forgalomhoz nem csak emberek, gépek és szándék kell, hanem — sima rakodóterület, azaz hibátlan teherpályaudvar.

Dél-Magyarország legnagyobb teherpályaudvara a Szegedi Tisza teherállomás. Ide torkollik a fővasútvonalak, Budapestről, s az ország más iparvidékeiről. A nap minden szakában hosszú szerelvények gördülnek a sínekre, a raktárak, vagy a rakodóterek elé.

A Tisza-pályaudvar jelenlegi állapotában azonban aligha felel meg a korszerű rakodási követelményeknek!

Nem csak azért, mert hiányoznak az ügyes, embert pótló gépek, hanem azért is, mert a még második világháború bombáitól elszennvedett sérüléseiből sem gyógyult ki teljesen. Mint ismeretes, annak idején elpusztult vízelvezető rendszere, amelyet azóta csak részben állítottak helyre. Az idők folyamán jobbára csak toldozták, földöztek a mintegy 25 ezer négyzetméternyi rakterületet, és nem csoda, hogy 1970-re a pályaudvar testét kisebb-nagyobb gödrök, tengelytörő repedések éktelenítik. A közútról bekenyárosodó autók hatalmas port kevernek, a kerítés néhol dűledez, de a legnagyobb baj a rakterülettel van. Pont azzal a résszel, ahol az AKÖV-gépkocsik, rakodógépek, a legnagyobb munkát végzik, üritik a vonatok.

Kiss Károly, a MÁV Szegedi Igazgatóságának vezetője elmondotta, a Tisza-pályaudvar gondján már rég-

óta igyekeznek segíteni. Jórészt saját erőből elvégezték a csatornázás egy részét, terveket dolgoztak ki, sőt időben megrendelték a kivitelezést a Hódmezővásárhelyi Közútépítő Vállalattól. A vállalatot kötött szerződés alapján az útépítők hozzá láttak az állomás területének kijavításához, a rakterület felújításához. Aztán jött az áríz, majd a vállalat váratlanul nemrég arról értesítette az igazgatóságot, hogy a szerződésben foglalt feladatot nem tudja elvégezni 1970-ben.

A terv tehát jórészt csak terv maradt. Napról napra ismétlődik a rakodómunkások panasza, a Tisza pályaudvar sebei nem gyógyulnak.

A Gazdasági Bizottság döntése értelmében súlyos következmények terhelik a rakodással késlekedő vállalatokat. Most az a furcsa helyzet alakult ki, hogy — az enyhén szólva nem megfelelő állapotú — pályaudvar miatt is késnek majd a rakodások, hosszabb ideig időzik az áru a kocsiban stb. — tehát fizet a vállalat. Mint megtudtuk, a Tisza pályaudvar javításának költsége — azaz 12 ezer négyzetméternyi terület felújítása 6 millió forintot tesz ki. Tehát nem olyan nagy munka, amely az év hátralévő hónapjaiban elvégezhető lenne. A MÁV aligha találhat hirtelenjében új vállalkozót a Tisza pályaudvari javításokért. Ezért marad egy megoldás: a Hódmezővásárhelyi Közútépítő Vállalatnak kellene folytatni, illetve elvégezni a pályaudvari „restaurációt”. Ezzel nem csak a MÁV-nak, s a rakodómunkásoknak segítenének, hanem az egész népgazdaságnak.

Matkó István